Cena 20 gr. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

EXPRESS ILUSTROWANY

Nr 25 (3202) | CZWARTEK, 29 STYCZNIA 1953 R. | ROK VIII.

Komunikat PKPG o wykonaniu planu w roku 1952

O 20 procent wzrosła produkcja w porównaniu z rokiem 1951

Wyniki wykonania Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952 w dziedzinie rozwoju przemysłu, rolnictwa, transportu, inwestycji, budownictwa, obrotu towarowego i gospodarki komunalnej oraz rozwoju oświaty, kultury, nauki i ochrony zdrowia, przedstawiają się następująco:

I. Wykonanie planu produkcji w przemyśle

Według wstępnych danych globalna produkcja przemysłu socjalistycznego w cenach niezmiennych **wzrosła w roku 1952 o 20 proc. w porównaniu z rokiem 1951.** Osiągnięty w roku 1952 poziom produkcji przemysłu socjalistycznego **przekroczył o 14 proc. poziom ustalony na ten rok w planie 6-letnim.**

Jednakże pomimo osiągniętego wzrostu produkcji roczny plan produkcji przemysłowej nie został w pełni wykonany. Globalna produkcja przemysłu socjalistycznego w 1952 r. osiągnęła 98 proc. planu.

Przedsiębiorstwa przemysłowe, podległe poszczególnym ministerstwom i urzędom centralnym wykonały plan globalnej produkcji przemysłowej jak następuje:

	procent wykonania planu rocznego na rok 1952
Ministerstwo Hutnictwa	101
Min. Górnictwa	99
Min. Energetyki	102
Min. Przemysłu Maszynowego	93
Min. Przemysłu Chemicznego	93
Min. Przem. Drzewnego i Papierniczego	104
Min. Przem. Materiałów Budowlanych	98
Min. Przemysłu Lekkiego	99
Min. Przemysłu Rolnego i Spoż.	98
Min. Przem. Mięsnego i Mleczarskiego	97
Min. Przem. Drobnego i Rzemiosła	106
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Min. Kolei	97
Przedsiębiorstwa przem. Min. Transportu Drogowego i Lotniczego	92
Przedsiębiorstwa przem. Min. Budownictwa Przemysłowego	109
Przedsiębiorstwa przem. Min. Budownictwa Miast i Osiedli	115
Przedsiębiorstwa przem. Min. Leśnictwa	100
Przedsiębiorstwa przem. Min. Zdrowia	111
Przedsiębiorstwa przem. Centralnego Urzędu Wydawnictw przem. graficznego i księgarstwa	112
Przedsiębiorstwa przem. Centr. Urzędu Kinematografii	99

W roku 1952 wyprodukowano ponad plan znaczne ilości szeregu ważnych artykułów przemysłowych, m. in.: rud cynku, ołowiu rafinowanego, benzyny i innych produktów naftowych, gazu ziemnego, koksu gazowniczego, energii elektrycznej, samochodów ciężarowych „Lublin", samochodów osobowych „Warszawa", pługów i siewników traktorowych oraz innych maszyn rolniczych, syntiny, barwników, włókna ciętego, tarcicy, tkanin lnianych, obuwia skórzanego, mebli, papy, mąki, win, soli i innych.

Równocześnie jednak nie osiągnięto w pełni zadań planu w zakresie produkcji niektórych ważnych dla gospodarki narodowej artykułów.

Ministerstwo Hutnictwa nie wykonało w pełni planu w zakresie produkcji hutnictwa żelaza i niektórych wyrobów przemysłu metali nieżelaznych. Ministerstwo Górnictwa nie osiągnęło w pełni planowanego poziomu wydobycia węgla kamiennego.

Ministerstwo Przemysłu Maszynowego nie wykonało w pełni zadań planu w zakresie produkcji obrabiarek do metali niektórych rodzajów taboru kolejowego, samochodów, ciężarowych „Star" oraz szeregu innych maszyn i urządzeń.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Wręczenie Nagrody Stalinowskiej wielkiemu bojownikowi pokoju

Dopóki bije moje serce będę walczył o braterstwo narodów — oświadczył Erenburg

MOSKWA. — W dniu 27 stycznia odbyła się uroczystość wręczenia międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „za utrwalanie pokoju między narodami" wybitnemu pisarzowi radzieckiemu, znanemu bojownikowi o pokój I. Erenburgowi.

W sali Swierdłowskiej na Kremlu, gdzie odbyło się wręczenie nagrody, obecni byli znani pisarze radzieccy, uczeni, artyści, przedstawiciele związków zawodowych oraz prasy radzieckiej, którzy serdecznie powitali laureata.

Po odczytaniu uchwały komitetu z dnia 20 grudnia 1952 r. prof. D. Skobielcyn podkreślił w serdecznych słowach rolę Erenburga w walce narodów o pokój oraz wręczył mu dyplom i złoty medal z podobizną Józefa Stalina.

W odpowiedzi wygłosił przemówienie Ilja Erenburg, który oświadczył m. in.:

Przypadł mi w udziale wielki zaszczyt — prawo noszenia na piersi podobizny człowieka, którego obraz żyje w sercach wszystkich obywateli radzieckich, wszystkich miłujących pokój ludzi naszych czasów.

Gdy mówię o tym wielkim, przewidującym i sprawiedliwym człowieku, myślę o naszym narodzie, gdyż niesposób ich oddzielić. Niesposób także oddzielić naszego narodu od innych narodów świata.

Być żołnierzem potężnej armii pokoju — to wielkie szczęście i dopóki bije moje serce, będę wraz ze wszystkimi walczył o braterstwo narodów, o kulturę, o przyszłość, przeciwko wstecznictwu, nikczemności i wojnie! (Huczne oklaski).

W dniach od 19 do 26 bm. obradowała w Berlinie Komisja Mieszana dla realizacji polsko-niemieckiej umowy kulturalnej.

Komisja opracowała plan wymiany kulturalnej między Polską a NRD na rok 1953.

Na czele delegacji rządu polskiego stał minister Kultury i Sztuki Włodzimierz Sokorski.

Na zdjęciu: powitanie polskiej delegacji na Dworcu Wschodnim w Berlinie. Od lewej: ambasador Izydorczyk, minister Sokorski i minister Harig.

Coraz więcej zakładów w czołówce

Wysiłek załóg zwycięża

Włókniarze mają powód do dumy ze zwycięskiego wykonania planów

Zaledwie kilka dni pozostaje do końca stycznia. Toteż, jak zwykle niedaleko mety, załogi łódzkich zakładów przemysłu włókienniczego zwiększają tempo pracy.

Obok zwycięskiej załogi ZPB im. Róży Luksemburg, która już 27 bm. zrealizowała swoje zadania na styczeń, zameldowały 28 stycznia o wykonaniu planów **tkalnie ZPB im. Rewolucji 1905 r. i ZPW im. 9 Maja.**

Przedterminowe wykonanie planów zawdzięczają oba te zakłady swoim przodującym pracownikom, wysoko przekraczającym swe plany dzienne.

Do tych, którzy dzierżą prym w ZPB im. Rewolucji 1905 r., należą przede wszystkim tkacze **Gruszczyński i Biadoń,** wykonujący swe plany przeciętnie w 135 proc. Zaś w ZPW im. 9 Maja sukces ten należy przypisać pracownikom z partii majsterskiej **Pawlaka i Majchrowicza.**

Jest i wiele innych zakładów przemysłowych, które dzięki ofiarnej pracy załogi stoją w czołówce najlepszych.

Do takich należą **ZPW im. Reymonta,** skąd uzyskaliśmy wiadomość, że w dniu 29 bm. również zakończy się produkcja przewidziana w planie na styczeń.

Niewątpliwie zasługą w osiągnięciu takich wyników jest dobry start całej załogi tych zakładów, której ambicją było od pierwszego dnia nowego roku wykonywać rytmicznie i bez zrywów plany dzienne.

Lecz jak zawsze wśród dobrych pracowników są i najlepsi. W danym wypadku należy do nich zaliczyć zespół prządek pod kierunkiem **Marii Chwalińskiej,** wykonujący przeciętnie 127,6 proc. planów, prządkę **Marię Majchrzak** — 122,1 proc. oraz trójkę przędzalniczą w składzie: **Helena Olas, Maria Wierzbicka i Maria Kujawa.**

Do przodujących zakładów produkcyjnych należą także **ZPB im. Dzierżyńskiego, Dubois, Liebknechta i Marchlewskiego.**

Mówiąc o dobrej pracy nie można pominąć i ZPB im. Armii Ludowej, które mimo iż nie osiągają jeszcze 100 proc. planu, nieustępliwie walczą o usunięcie zeszłorocznych niedociągnięć i błędów.

W czołówce zakładów wełnianych znajdują się także ZPW im. Świerczewskiego.

— Plan nasz wykonamy, gdyż ani jednego dnia nie było u nas załamania — mówi kierownik produkcji. — A jeśli mowa o zasługach — to trzeba je przypisać wielu naszym przodownikom. Przede wszystkim zaś tym, którzy nie zawiedli nas jeszcze ani razu. Są to **Stanisław Nowak** — obsługujący 400 wrzecion, **Franciszek Kmin,** zespół przędzalniczy **Neugebauera,** oraz tacy majstrowie jak **Antoni Kowalski i Edmund Wawszczak.**

Dobrze rozpoczęły nowy rok produkcyjny także i ZPDz. im. Kasprzaka.

— Nie tylko wykonamy plan stycznia, ale zameldujemy nawet o jego przedterminowej realizacji — powiedział dyrektor naczelny Goss. — **Ostatnia uchwała rządu bowiem była dla naszej załogi poważną zachętą w podnoszeniu wydajności pracy i w tej chwili nie ma ani jednego robotnika, który by nie wykonywał swych norm.**

Są jednak zakłady, które już w styczniu, od pierwszych dni, mają zaległości w wykonywaniu planu. Znaczy to, że mało włożono troski i starań, aby zlikwidować przyczyny, którymi dziś kierownictwa próbują tłumaczyć niewykonanie planów.

Do tych zakładów należą: **ZPB im. Harnama** (97 procent) ZPB **im. Stalina,** gdzie we wszystkich prawie zakładach narastające plany kształtują się poniżej 100 proc. i **ZPB im. H. Sawickiej** (97,3).

Z wielkimi trudnościami w realizacji planu produkcyjnego na styczeń borykają się również **ZPB im. Kunickiego,** gdzie przyczyna niewykonania leży w wielu jeszcze niedociągnięciach organizacyjnych i niedbalstwie w pracy niektórych majstrów. (g)

Patrioci greccy przed sądem faszystów

MOSKWA. — Agencja TASS donosi z Aten:

W toczącym się przed sądem ateńskim procesie Elli Joanidu i towarzyszy, dnia 27 bm. przemawiali — jak podaje dziennik „Avgi" — oskarżeni i obrońcy. Oskarżony dziennikarz Drowazos oświadczył:

To nie my jesteśmy odpowiedzialni za wybuch wojny domowej, lecz obóz prawicy oraz Anglicy i Amerykanie, którzy werbują do tej roboty setki ludzi i wydają na cele szpiegowskie olbrzymie sumy. Fakt ten potwierdza oficjalne sprawozdanie przesłane do kierownictwa bloku atlantyckiego. Zostałem oddany pod sąd tylko za to, że jestem komunistą, że dochowuję wierności ideom demokratycznym.

Przewodniczący sądu niejednokrotnie przerywał przemówienie Dromazosa i nie pozwolił mu zakończyć oświadczenia.

Gdy oskarżona E. Kottu, odpowiadając na pytania przewodniczącego sądu, potwierdziła, że podpisała wraz z 500 zesłanymi kobietami apel w obronie pokoju wysłany do ONZ i innych organizacji międzynarodowych — członek sądu oświadczył, że właśnie fakt podpisania przez nią tego apelu jest ważny dla sądu. Również E. Kottu, mimo protestów oskarżonych, sąd nie pozwolił zakończyć wyjaśnień.

Proces trwa.

17 stycznia br. odbyła się w Paryżu na Champs Elysees potężna manifestacja obrońców pokoju oraz organizacji demokratycznych i kombatanckich przeciw odrodzeniu militaryzmu w Niemczech zachodnich.

Na zdjęciu: byli więźniowie hitlerowskich obozów koncentracyjnych w pochodzie.

Fot. — CAF

Prezes Wilson — sekretarzem stanu

„General Motors" może być spokojne o zamówienia

NOWY JORK. — Senat Stanów Zjednoczonych zatwierdził w dniu 26 bm. nominację Charles Wilsona, b. prezesa koncernu „General Motors Corporation", na stanowisko ministra obrony USA.

Senat powziął tę decyzję, mimo że dyskusja nad tą sprawą, która trwała 10 dni, wykazała, iż Wilson posiada akcje „General Motors Corporation" na sumę około 2.5 miliona dolarów oraz otrzymuje od tego koncernu pensję wynoszącą 40 tys. dolarów rocznie i premie w wysokości około 200 tys. dolarów. Koncern „General Motors Corporation" jest dostawcą ministerstwa wojny.

Senacka komisja dla spraw sił zbrojnych poleciła senatowi zatwierdzić nominację Wilsona po złożeniu obietnicy, że sprzeda posiadane akcje tego koncernu. Jednakże Wilson będzie nadal otrzymywał pensje i premie od „General Motors Corporation", a jego żona zachowa znaczną część akcji.

Wycieczka nauczycieli do ZSRR

WARSZAWA. — Dnia 28 bm., na zaproszenie ministra Oświaty RSFRR, wyjechała z Warszawy do Związku Radzieckiego 15-osobowa grupa przodujących nauczycieli i pracowników administracyjnych szkolnictwa polskiego.

Wycieczka podczas 4-tygodniowego pobytu w Związku Radzieckim zapozna się z osiągnięciami przodującego szkolnictwa Kraju Rad

Nowe fakty stosowania broni bakteriologicznej przez Amerykanów

PEKIN. — Prasa koreańska opublikowała szereg nowych doniesień o stosowaniu przez interwentów amerykańskich broni bakteriologicznej w Korei.

Centralna telegraficzna Agencja Korei nadała komunikat z frontu zachodniego, który stwierdza, że w listopadzie 1952 r. zanotowano szereg wypadków rozpowszechniania przez samoloty amerykańskie w rejonie frontu wschodniego zakażonych owadów oraz że owady takie zostały zrzucone obecnie również na froncie zachodnim.

Agencja podaje, że w tych dniach samolot amerykański, który nadleciał od strony morza, zrzucił dwie bomby bakteriologiczne nad pozycjami 85 kompanii pewnego oddziału chińskich ochotników ludowych. Wartownik, pełniący służbę, znalazł na śniegu mnóstwo much, które wysypały się z bomby i zameldował o tym natychmiast dowódcy kompanii. Śledztwo ustaliło, że zrzucone z samolotu amerykańskiego muchy były zakażone bakteriami chorobotwórczymi.

KOMUNIKAT PKPG

(Dalszy ciąg ze str. 1)

Ministerstwo Przemysłu Chemicznego nie wykonało w pełni zadań planu w zakresie produkcji kwasu siarkowego, nawozów sztucznych oraz sody.

Ministerstwo Przemysłu Lekkiego nie osiągnęło zadań planu w zakresie produkcji tkanin bawełnianych. Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych nie wykonało w pełni zadań planu w zakresie produkcji cementu i cegły.

II. Wzrost produkcji przemysłowej

Produkcja ważniejszych artykułów przemysłowych w roku 1952 kształtowała się w porównaniu z rokiem 1951 na następującym poziomie:

	Rok 1952 w procentach w porównaniu z r. 1951
Surówka	113
Stal	114
Wyroby walcowane	110
Rudy żelaza	114
Rudy miedzi	155
Rudy cynku	118
Miedź elektrolityczna	124
Cynk	106
Ołów rafinowany	113
Węgiel kamienny	103
Węgiel brunatny	104
Koks	116
Ropa naftowa	119
Benzyna	132
Paliwo do silników Diesla	113
Nafta	110
Gaz ziemny	113
Energia elektryczna	114
Samochody ciężarowe „Star"	189
Samochody ciężarowe „Lublin" (uruchomienie seryjnego montażu)	27 razy
Samochody osobowe „Warszawa" (uruchomienie seryjnego montażu)	21 razy
Łożyska toczne	129
Silniki elektryczne o mocy powyżej 100 KW	124
Silniki elektryczne o mocy poniżej 100 KW	114
Obrabiarki do obróbki metali (Min. Przem. Maszynowego)	112
Traktory	145
Siewniki traktorowe	153
Młocarnie	118
Kopaczki do ziemniaków konne	123
Wagony towarowe	103
Kable	107
Kwas siarkowy	125
Soda kaustyczna	100
Soda kalcynowana	103
Nawozy sztuczne	110
Barwniki	122
Syntina	176
Papier	103
Cement ogółem	99
Szkło okienne	117
Cegła	110
Papa	113
Odbiorniki radiowe	137
Tkaniny bawełniane	102
Tkaniny wełniane	104
Tkaniny jedwabne	103
Obuwie skórzane	109
Obuwie gumowe	108
Pończochy damskie	119
Meble	129
Porcelana stołowa	119
Mąka ogółem	112
Masło	112
Olej surowy	134
Margaryna	113
Sól	109
Mydło do prania	103
Wina i miody	136

W roku 1952 nastąpiła dalsza poprawa w wykorzystaniu urządzeń technicznych w przemyśle.

W rezultacie rozwijającej się walki o oszczędność materiałów w roku 1952 zostało w dalszym ciągu obniżone zużycie szeregu surowców, materiałów pomocniczych, paliwa i energii elektrycznej na jednostkę wyrobu.

Pomimo tych osiągnięć przemysł nie wykonał zadań planowych w zakresie oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii elektrycznej. Znaczna ilość przedsiębiorstw nadal jeszcze przekraczała planowe normy jednostkowego zużycia materiałowego.

Plan obniżki kosztów własnych w przemyśle socjalistycznym nie został w pełni wykonany. Według wstępnych szacunkowych danych obniżka kosztów własnych w przemyśle wielkim i średnim w roku 1952 wyniosła 2 proc.

III. Wprowadzenie nowej techniki do gospodarki narodowej

Podobnie jak i w poprzednich latach planu 6-letniego w roku 1952 wzrost produkcji przemysłowej i budowlanej odbywał się na podstawie wprowadzania do gospodarki narodowej zdobyczy nowej techniki i postępu technicznego.

W roku 1952 przemysł socjalistyczny, w oparciu o pomoc techniczną Związku Radzieckiego i zacieśniającą się współpracę naukowo - techniczną z krajami demokracji ludowej opanował produkcję wielu nowych nie wytwarzanych dotychczas wysokowydajnych maszyn i urządzeń.

W całym przemyśle podjęto produkcję znacznej ilości nowych wyrobów.

W roku 1952 osiągnięto postęp w zakresie mechanizacji produkcji w przemyśle socjalistycznym. W przemyśle węglowym wskaźnik mechanicznego ładowania węgla wzrósł o 49 proc. w porównaniu z rokiem 1951.

Wskaźnik mechanicznego urabiania wrębiarkami i kombajnami wzrósł w roku 1952 o 7 proc. w porównaniu z rokiem 1951. W przemyśle hutniczym osiągnięto pewien postęp w mechanizacji załadunku w koksowniach i wielkich piecach, rozszerzono średnią i małą mechanizację w walcowniach.

W roku 1952 nastąpił dalszy postęp w dziedzinie wprowadzenia nowych wysokowydajnych procesów technologicznych. W przemyśle maszynowym uruchomiono szereg linii produkcyjnych i montażowych oraz gniazd obróbczych. Osiągnięto postęp w dziedzinie opanowania metod elektrycznej obróbki metali, wprowadzono do przemysłu agregaty do elektroiskrowej obróbki metali i aparaty do elektroiskrowego utwardzania narzędzi, rozszerzono stosowanie spawania automatycznego.

W r. 1952 we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej znacznie wzrosła ilość wynalazków i wniosków racjonalizatorskich, zgłoszonych przez pracowników. Liczba wynalazków i wniosków racjonalizatorskich, zgłoszonych w roku 1952 wzrosła dwukrotnie w porównaniu z r. 1951 i osiągnęła około 125 tys. W r. 1952 zrealizowano z tego około 60 tys. wniosków.

IV. Produkcja rolna

Obszar zasiewów w całym rolnictwie zwiększył się w roku 1952 ogółem o około 142 tys. ha w porównaniu z r. 1951.

Globalne zbiory 4 zbóż w całym rolnictwie były w r. 1952 o około 4 proc. wyższe niż w r. 1951.

Pogłowie bydła w całym rolnictwie, według stanu na 31. XII. 1952 roku, kształtowało się na poziomie nieco wyższym niż w r. 1951, pogłowie trzody chlewnej wzrosło o około 3 proc., pogłowie owiec o około 13 proc.

Zaopatrzenie w nawozy sztuczne pod zbiory 1952 r. w całym rolnictwie wzrosło ogółem o około 15 proc. w porównaniu z r. 1951, w tym w nawozy azotowe o około 12 proc., fosforowe o około 13 proc., potasowe o około 18 proc., wapno nawozowe o około 18 proc.

W r. 1952 znacznie wzrosło zaopatrzenie rolnictwa w nowoczesne maszyny rolnicze i środki transportu. W r. 1952 rolnictwo otrzymało ponad 8,4 tys. traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM na haku, 2,4 tys. żniwiarek, 300 ciągnikowych kosiarek i 1,3 tys. konnych, 1,6 tys. snopowiązałek traktorowych i 200 konnych, 1,4 tys. traktorowych kopaczek do ziemniaków i 6,4 tys. konnych, 1,5 tys. sadzarek do ziemniaków, 8 tys. siewników do zbóż, 1,8 tys. silników spalinowych, 4,1 tys. silników elektrycznych.

W roku 1952 zelektryfikowano ponad 350 gromad, w tym 156 gromad spółdzielczych. Łącznie zelektryfikowano około 21 tys. gospodarstw chłopskich i około 265 gospodarstw państwowych.

Rok 1952 stanowił okres dalszego poważnego rozwoju gospodarki socjalistycznej w rolnictwie. Powierzchnia użytków rolnych w gospodarce socjalistycznej osiągnęła około 17 proc. ogólnej powierzchni użytków rolnych w kraju.

Gospodarkę socjalistyczną w rolnictwie cechowało znacznie wyższe tempo rozwoju niż gospodarkę indywidualną.

W roku 1952 powstało ponad 2 razy więcej nowych spółdzielni produkcyjnych niż w r. 1951. **Ogólna liczba spółdzielni produkcyjnych na koniec roku osiągnęła około 4,9 tys. spółdzielni, a obszar użytków rolnych w spółdzielniach produkcyjnych osiągnął około 1 miliona hektarów.**

Liczba państwowych ośrodków maszynowych osiągnęła na dzień 31 grudnia 1952 r. — 325 ośrodków, tj. wzrosła o około 25 proc. w porównaniu z rokiem 1951.

Globalna wartość produkcji państwowych gospodarstw rolnych wzrosła o około 15 proc. w porównaniu z r. 1951, jednakże państwowe gospodarstwa rolne nie wykonały zadań planu, zwłaszcza w zakresie produkcji towarowej, a obok przodujących gospodarstw znaczna ilość gospodarstw o słabszym poziomie organizacyjnym osiąga niedostateczne wyniki.

V. Transport i łączność

Na kolejach normalnotorowych przewozy ładunków w roku 1952 wzrosły ogółem o około 4 proc. w porównaniu z rokiem 1951. Plan przewozów ładunków na kolejach nie został jednak wykonany. Nie osiągnięto również zadań planu państwowego w zakresie przyśpieszenia obrotu wagonu towarowego. W r. 1952 koleje osiągnęły zmniejszenie zużycia węgla na 1.000 brutto tono km o około 1,4 proc. w porównaniu z rokiem 1951.

Przewozy ładunków w państwowej komunikacji samochodowej wzrosły ogółem w roku 1952 o około 17 proc. w porównaniu z rokiem 1951. W żegludze śródlądowej o około 48 proc., w żegludze morskiej o około 12 proc.

Usługi poczty i telekomunikacji, liczone według wartości w cenach porównywalnych wzrosły o około 21 proc. w porównaniu z rokiem 1951, przy wykonywaniu planów w 109 proc.

VI. Inwestycje i budownictwo

Rozmiar rzeczowy inwestycji wzrósł w r. 1952 o około 22 proc. w porównaniu z rokiem 1951. Rozmiar rzeczowy inwestycji w zakresie Ministerstwa Górnictwa wzrósł o 20 proc. w porównaniu z rokiem 1951, w zakresie Ministerstwa Energetyki, Ministerstwa Hutnictwa i Ministerstwa Przemysłu Maszynowego łącznie o około 32 proc., w zakresie Ministerstwa Przemysłu Chemicznego o 29 proc. W zakresie budownictwa mieszkaniowego prowadzonego przez Centralny Zarząd Budownictwa Miast i Osiedli — ZOR o ponad 35 proc.

W rezultacie działalności inwestycyjnej w roku 1952 osiągnięto zwiększenie zdolności produkcyjnych i usługowych we wszystkich działach gospodarki narodowej. W zakresie ministerstw przemysłowych oddano do użytku w r. 1952 ogółem około 450 wielkich i średnich obiektów przemysłowych, między innymi walcownię-zgniatacz w hucie „Bobrek", 2 piece martenowskie i I etap walcowni rur w hucie im. Bolesława Bieruta w Częstochowie, II baterie koksownicze w hucie „Kościuszko", hutę tlenku cynku, kompleks warsztatów w Nowej Hucie, w tym odlewnia staliwa i kuźnia, 2 kopalnie węgla kamiennego „Wesoła II" i „Ziemowit", drugi etap elektrowni wodnej w Dychowie, nowe hale fabryczne w Fabryce Samochodów Osobowych w Warszawie, dalsze obiekty w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie, Jeleniogórskie Zakłady Włókien Sztucznych, fabrykę półkoksu i fenolu syntetycznego, cementownię „Wierzbica", cegielnię „Zielonka" i „Zesławice" przędzalnię cienkoprzędną ZPB w Andrychowie, wytwórnię papierosów w Czyżynach, 4 chłodnie składowe.

W zakresie transportu oddano do użytku około 108 km nowo zbudowanych linii kolejowych, w tym linie Kielce — Busko i Paczyna — Lubliniec, odbudowano około 62 km linii kolejowych, zelektryfikowano 70 km linii kolejowych, w tym linie Tłuszcz — Warszawa — Błonie.

W zakresie budownictwa mieszkaniowego oddano do użytku w miastach około 111,6 tys. nowych izb mieszkalnych.

W zakresie urządzeń kulturalnych i socjalnych oddano do użytku około 40 obiektów w szkołach wyższych, nowe szkoły podstawowe, nowe przedszkola, domy kultury, świetlice, żłobki i inne obiekty socjalno-kulturalne.

VII. Obrót towarowy

Całość obrotów uspołecznionego handlu detalicznego łącznie z żywieniem zbiorowym w cenach porównywalnych wzrosła o około 3 proc. w porównaniu z 1951 r.

Zaopatrzenie ludności w ważniejsze artykuły spożywcze wzrosło w zakresie pieczywa żytniego o 25 proc. w porównaniu z rokiem 1951, pieczywa pszennego o 6 proc., tłuszczów roślinnych o 22 proc., masła o 16 proc., jaj o 26 proc., mleka konsumpcyjnego o 18 procent. Nie został w pełni wykonany plan sprzedaży mięsa i cukru.

Zaopatrzenie rynku w artykuły przemysłowe wzrosło w zakresie tkanin wełnianych łącznie z konfekcją o 16 proc., tkanin jedwabnych łącznie z konfekcją o 6 proc., obuwia skórzanego o 8 proc. Nie został w pełni wykonany plan sprzedaży tkanin bawełnianych.

Sieć placówek handlu uspołecznionego na szczeblu detalu wzrosła o 17 proc. w porównaniu z rokiem 1951, a zadania planu w zakresie rozwoju sieci handlowej zostały wykonane w 108 proc. W roku 1952 nastąpił poważny wzrost sieci aparatu żywienia zbiorowego.

W celu lepszego zaopatrzenia ludności pracującej w 1952 r. znacznie rozszerzono sieć i działalność Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego przy zakładach pracy.

VIII. Zatrudnienie i wydajność pracy

W roku 1952 nastąpił wzrost liczby zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej o około 324 tys. osób w porównaniu z r. 1951.

Wydajność pracy, liczona według wartości produkcji globalnej na pracownika grupy przemysłowej wzrosła w r. 1952 ogółem w przemyśle socjalistycznym o ponad 13 proc. W porównaniu z r. 1951, w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o około 17 proc., na kolejach normalnotorowych PKP o około 2 proc.

IX. Rozwój oświaty, kultury, nauki i ochrony zdrowia

W r. 1952 nastąpił dalszy rozwój oświaty, kultury, nauki i ochrony zdrowia.

Zatrudnienie w gospodarce socjalistycznej poza rolnictwem wzrosło w r. 1952 o 6 proc., w tym w przemyśle socjalistycznym o 6 proc., w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o 8 proc., w transporcie i łączności o 2 proc.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi.

Liczba szkół pełnych siedmioklasowych, powiększyła się w r. 1952 o około 850. Liczba uczniów siedmioklasowych osiągnęła około 2600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc., ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W roku 1952 znacznie zwiększyła się pomoc państwa dla młodzieży studiującej.

Liczba stypendiów w szkołach wyższych osiągnęła 70 tys. stypendiów, tj. objęła około 2/3 ogółu studiujących w szkołach wyższych, w technikach i równorzędnych szkołach zawodowych 105 tys., w szkołach przysposobienia zawodowego i zasadniczych szkołach zawodowych 106 tys., w szkołach ogólnokształcących stopnia licealnego 20 tys. Liczba studentów, korzystających z domów akademickich wyniosła około 36 tys., tj. ok. 1/3 ogółu studiujących w szkołach wyższych, i zwiększyła się o 30 proc. w porównaniu z r. 1951.

W roku 1952 rozszerzono sieć szpitali i innych instytucji ochrony zdrowia.

W zakresie lecznictwa zamkniętego liczba łóżek w szpitalach wzrosła w r. 1952 o 9 tys. łóżek. Liczba łóżek w izbach porodowych na wsi zwiększyła się o około 27 proc. w porównaniu z r. 1951. W zakresie lecznictwa otwartego liczba godzin pracy lekarzy medycyny i lekarzy dentystów w przychodniach miejskich i ośrodkach zdrowia na wsi zwiększyła się o około 20 proc. w porównaniu z rokiem 1951.

W dziedzinie opieki nad matką i dzieckiem liczba żłobków stałych zwiększyła się o 120 żłobków, tj. o 20 proc. w porównaniu z r. 1951, a liczba miejsc w tych żłobkach wzrosła z 27 tys. w r. 1951 do 36 tys. w r. 1952, tj. o 33 proc.

W roku 1952 nastąpił dalszy rozwój urządzeń kulturalnych, przy czym wydatnie polepszono obsługę kulturalną ośrodków wiejskich. Liczba bibliotek powszechnych łącznie z filiami zwiększyła się o ok. 4 proc. w porównaniu z r. 1951, a liczba tomów w bibliotekach i stałych punktach bibliotecznych o około 3,4 mil. tomów, tj. o około 26 proc. w porównaniu z r. 1951.

Liczba kin stałych wiejskich zwiększyła się o 114 kin, tj. o 11 proc. w porównaniu z rokiem 1951.

X. Gospodarka komunalna i mieszkaniowa

W roku 1952 dokonano rozbudowy urządzeń komunalnych i użyteczności publicznej w miastach i osiedlach robotniczych, rozbudowy sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, rozszerzenia komunalnej sieci komunikacyjnej i osiągnięto poprawę warunków bytowych i mieszkaniowych ludności pracującej.

Zbudowano około 180 km sieci wodociągowej i o około 100 km sieci kanalizacyjnej. Łączna długość tras tramwajowych wzrosła w porównaniu z 1951 r. o około 4 proc. Liczba wozów tramwajowych w eksploatacji zwiększyła się o około 7 proc., trolleybusów o około 12 proc. Powierzchnia zieleni publicznej w miastach ogółem zwiększyła się o około 5 proc.

W r. 1952 objęto akcją remontów około 580 tys. izb mieszkalnych.

XI. Dochód narodowy

Według szacunkowych obliczeń dochód narodowy wzrósł w r. 1952 w cenach porównywalnych o około 10 proc. w porównaniu z r. 1951. Udział gospodarki socjalistycznej w tworzeniu dochodu narodowego osiągnął około 75 proc.

* * *

Z powyższych danych wynika, że w roku 1952 pomimo szeregu trudności osiągnięto znaczny postęp na drodze rozwoju gospodarki narodowej i budownictwa socjalistycznego. Jednakże fakt, że plan produkcji przemysłowej nie został w pełni wykonany wskazuje na konieczność znacznego wzmożenia aktywności mas pracujących, aparatu państwowego i gospodarczego oraz organizacji partyjnych i społecznych dla wykonania zadań planu na rok 1953.

Dyplomy uznania otrzymali aktywiści Frontu Narodowego

Dnia 28 stycznia odbyło się w świetlicy Zw. Zawodowego Pracowników Komunalnych przy ul. Wólczańskiej 5 wspólne zebranie Komitetów Obwodowych Frontu Narodowego Dzielnicy Śródmieście-Prawa, w którym uczestniczyła ludność zamieszkała na terenie 6 obwodów terenowych.

Zebranie rozpoczęło się referatem członka Komitetu Obwodowego nr 178, ob. Migdałowicza o uchwale Prezydium Rządu z dnia 3.I. br. Ponad 800 uczestników masowego zebrania nagrodziło prelegenta hucznymi oklaskami. Wśród ogólnego entuzjazmu odbyło się następnie wręczenie dyplomów uznania 70 najofiarniejszym aktywistom Frontu Narodowego tych obwodów.

Zebranie zakończyła bogato urozmaicona część artystyczna z udziałem członków zespołu „Artosu", ob. Wilczyńskiej, Gawrońskiej i Przybylskiej, zespołu wokalnego i recytatorskiego Wyższej Szkoły Aktorskiej, baletu Komendy Miejskiej MO i orkiestry KBW.

J. K.

Nota rządu ZSRR do trzech mocarstw zachodnich

Traktat z Austrią

winien być zawarty

zgodnie z osiągniętymi porozumieniami

MOSKWA. — Agencja TASS donosi, że w dniu 12 stycznia br. Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR otrzymało noty rządów USA, W. Brytanii i Francji w sprawie traktatu państwowego z Austrią. W notach tych rządy trzech mocarstw powołują się na rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z 20 grudnia 1952 r. w sprawie Austrii oraz wysuwają propozycje zwołania w niedługim czasie konferencji zastępców ministrów w sprawie traktatu austriackiego.

27 stycznia br. ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR wystosowało do ambasad USA, W. Brytanii i Francji w Moskwie noty zawierające odpowiedź rządu radzieckiego na wyżej wymienione noty rządów USA, W. Brytanii i Francji.

W nocie skierowanej do rządu St. Zjednoczonych czytamy m. in.:

Rząd radziecki uważa za konieczne zwrócić uwagę na fakt, że zarówno wysunięcie problemu austriackiego na forum ONZ jak i uchwalenie rezolucji w tej sprawie były bezprawne, ponieważ problem austriacki na mocy artykułu 107 Karty NZ nie należy do kompetencji Organizacji Narodów Zjednoczonych, lecz wyłącznie do kompetencji czterech mocarstw — ZSRR, USA, Anglii i Francji, które powzięły wobec Austrii zobowiązania, przewidziane przez zawarte przez te mocarstwa porozumienia.

Co się tyczy zawartej w nocie rządu USA propozycji zwołania konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych w sprawie Austrii, to jak wiadomo, rząd radziecki zwracał się już niejednokrotnie do rządów USA, Anglii i Francji z propozycją szybszego zakończenia prac związanych z przygotowaniami traktatu.

Jednakże zarówno rząd USA jak i rządy Anglii i Francji uchyliły się od przyjęcia propozycji Związku Radzieckiego, usiłując zastąpić traktat państwowy z Austrią tzw. „traktatem ograniczonym" i kontynuując w ten sposób swą politykę udaremniania zawarcia traktatu państwowego z Austrią.

Tymczasem „ograniczony traktat" jest niezgodny z uchwałami konferencji poczdamskiej i innymi porozumieniami w sprawie Austrii, zawartymi przez ZSRR, USA, Anglię i Francję.

Rząd radziecki, potwierdzając swe stanowisko wyłuszczone w notach z 18 stycznia, 14 sierpnia i 27 września 1952 r., ponownie wyraża gotowość wzięcia udziału w konferencji przedstawicieli czterech mocarstw w sprawie Austrii.

Rząd radziecki uważa jednocześnie za konieczne otrzymanie uprzednio od rządów USA, Anglii i Francji odpowiedzi na pytanie, czy są gotowe wycofać swą propozycję w sprawie „ograniczonego traktatu", doprowadzić do końca rozpatrzenie traktatu państwowego z Austrią, wykonując tym samym powzięte przez nie zobowiązania w sprawie przyczynienia się do odbudowy wolnej i niezależnej Austrii.

* * *

Noty analogicznej treści wystosowane zostały do rządów Anglii i Francji.

Zatarasowana droga do... zbiornika wody

Pożary wyrządzają szkody Musimy im zapobiegać!

POŻARY przynoszą naszemu państwu wiele szkód. Ogień powoduje co roku milionowe straty materialne i opóźnia jednocześnie nasz marsz do dobrobytu.

Walka z pożarami nie ogranicza się do ich gaszenia, lecz przede wszystkim polega na zachowaniu wszelkich środków ostrożności, na stworzeniu — zwłaszcza w zakładach pracy — takich warunków, w których możliwości wybuchu ognia byłyby minimalne.

I trzeba przyznać, że o ile nasze straże przeciwpożarowe wywiązują się ze swych obowiązków dobrze, o tyle dyrekcje niektórych zakładów nie przestrzegają przepisów bezpieczeństwa przeciwpożarowego i lekceważą zalecenia komendantów straży, a nawet komisji przeciwpożarowych.

Tego rodzaju fakty były omawiane na odprawie aktywu Komendy Garnizonu Pożarniczego Łódź-Śródmieście w dniu 27 stycznia.

* * *

Powszechne zainteresowanie wywołał fakt przytoczony w dyskusji przez przedstawiciela straży pożarowej na terenie Dworca Kaliskiego.

Otoż na placu wydzierżawionym od PKP przez Centralę Przemysłu Drzewnego, przy ulicy Kopernika, wybudowano tuż przy torze składnicę drzewa, a obok niej tartak. Stawianie w takim miejscu budynków drewnianych grozi pożarem, toteż komenda straży interweniowała natychmiast z chwilą rozpoczęcia budowy, by jej zaniechano. Nawet specjalna komisja orzekła, że budowa ta jest sprzeczna z przepisami bezpieczeństwa pożarowego i nakazała likwidację wzniesionych budynków. Mimo to tartak i składnica stoją tam po dziś dzień.

Lekceważy też przepisy bezpieczeństwa pożarowego dyrekcja zakładów pasmanteryjnych im. Lenartowskiego, przy ulicy Gdańskiej 47. Nie ma tu należytego dostępu do zbiornika z wodą przygotowaną na wypadek pożaru. Drogę do zbiornika tarasują rozmaite przeszkody, których mimo interwencji komendy miejscowej straży dotychczas nie usunięto.

W bazie metalowej tych zakładów, przy ulicy Lipowej 15-17, jest wadliwa instalacja elektryczna, zagrażająca pożarem. I tego niebezpieczeństwa dyrekcja również nie dostrzega.

W roku 1951 na terenie zakładu nr 1 ZPW im. Struga wybudowano szopę, która według orzeczenia komisji zagraża bezpieczeństwu przeciwpożarowemu, nie posiada bowiem wyposażenia przeciwpożarowego.

Tutaj dla odmiany sprawę zlekceważył do pewnego stopnia... komendant straży miejscowej.

* * *

Narada wykazała, że trzeba wnikliwiej i ściślej niż dotychczas kontrolować wykonanie zaleceń komisji przeciwpożarowych. Że trzeba wyciągnąć daleko idące konsekwencje w stosunku do dyrekcji tych zakładów, które nie przestrzegają przepisów

Tylko wówczas bowiem usuniemy wszelkie źródła pożarów i uchronimy od ognia owoce naszej pracy, nasze mienie społeczne!

(m)

POD OSTRYM KĄTEM

„Społeczna" działalność

Oto ciekawe fakty, które działy się w końcu ubiegłego roku:

- **Wykupiła ze sklepu dzienny przydział mąki...**
- **Zabrała 6 paczek kakao, gdy wszystkiego sklep posiadał dziesięć...**
- **Gdy sprzedawano po ćwierć kg kaszy mannej, ona brała po dwa kilo...**

Spytacie — co to za spekulantka i kombinatorka? Nie, to niejaka ob. Zygmund z... komitetu członkowskiego sklepu PSS przy ul. Andrzeja 60.

Oczywiście w pewnej mierze jest tu winna kierowniczka sklepu, która sprzedawała jej zbyt wielkie ilości towarów. Obywatelka Zygmund potrafiła ją jednak zastraszyć powiedzeniami w rodzaju: „pani nie wie, kto ja jestem i kim jest mój mąż", „my pani pokażemy" itd.

Wreszcie kierowniczka sklepu poprosiła o zwołanie zebrania komitetu członkowskiego, na którym przedstawiła całą sprawę. Zamiast ob. Zygmund, na zebraniu zjawił się jej mąż, a po zebraniu sam napisał protokół, w którym „wybielił" żonę, nie wspominając ani słowem o wymienionych faktach.

Na następnym zebraniu, które odbyło się onegdaj, sprawę ostatecznie załatwiono, potępiając tego rodzaju „społeczną" działalność ob. Zygmund i zawieszając ją w czynnościach członka komitetu.

Opisany wypadek powinien być ostrzeżeniem dla innych komitetów członkowskich, że nie wszyscy jeszcze członkowie komitetów pracują tak jak należy.

Komitety mają za zadanie tylko i jedynie troskę o dobre zaopatrzenie konsumenta, a nie... swoje osobiste korzyści. (wald)

Wspólny pociąg do... alkoholu

Młodzieńcy „à la Bikini" znaleźli zasłużony „odpoczynek"

Była ich zgrana trójka: **Marian Majewicz** ze Szczecina, **Jan Grabarczyk** z Aleksandrowa i **Franciszek Rutkiewicz** ze wsi Księstwo, powiatu łódzkiego.

Choć pochodzili z różnych miast, wiązał ich wspólny „bojowy" charakter, wspólna przynależność do tzw. „złotej młodzieży" i wspólny pociąg nie tyle do miejsca zamieszkania, ile do... alkoholu.

Otóż ta zgrana trójka w dniu 31 grudnia ub. r. wyprawiła sobie w Łodzi „Sylwestra". Zalała się — że użyć ich gwary chuligańskiej — „w drobny maczek" i — jak nakazuje honor „złotej młodzieży" — wyszła na ulicę w stanie nietrzeźwym.

„Spacer" ten zakończył się ciężkim pobiciem spotkanego przechodnia, Mirosława Wiecheckiego.

Chuliganom jednak nie przeszło to na sucho. W dniu 27 stycznia br. zostali oni skierowani przez Komisję Specjalną w Łodzi do obozu pracy przymusowej na okres 18, 12 i 8 miesięcy...

Zamiast komentarza — tym razem morał:

Pozna łobuz
pracy obóz.

(m)

Na „twardych" zarobiła 100 tysięcy i dwa lata obozu pracy

Anna Futer do roku 1950 prowadziła w Gliwicach restaurację, utrzymując oczywiście kontakt z różnymi typami i typkami, od których nabywała m. in. poważne ilości biżuterii, złota i „twardych".

Po zlikwidowaniu restauracji przeprowadziła się do Łodzi, gdzie zaczęła „upłynniać" swoje zapasy.

Ale klimat łódzki wyraźnie jej nie posłużył — w dniu 27 stycznia br. Komisja Specjalna skierowała waluciarkę na 24 miesiące do obozu pracy i wymierzyła jej 100 tys. zł grzywny. (m)

Film antyalkoholowy nakręci się przy współpracy lekarzy-specjalistów

Na temat alkoholizmu napisano już wiele rozpraw i książek. Swego czasu nakręcono także film mówiący o klęsce pijaństwa i potrzebie jego zwalczania. Na ekranach kin łódzkich, widzieliśmy ostatnio cykl przezroczy, przedstawiających szkodliwe skutki alkoholizmu.

W najbliższym czasie projektuje się nakręcenie drugiego z rzędu filmu krótkometrażowego o tematyce antyalkoholowej. Film ten ma zobrazować zgubny wpływ pijaństwa na potomstwo. W opracowaniu scenariusza obiecali pomóc lekarze-specjaliści ze szpitala psychiatrycznego w Kochanówku. (j)

NASI CZYTELNICY PISZĄ

I gatunek... brakoróbstwa

W sklepie nr 35 „Spólnoty Pracy" przy ul. Stalina 24 kupiłem zamszowe rękawiczki męskie, za które zapłaciłem 145 zł. Zapewniano, że to I gatunek.

Dziś rękawiczki świecą dziurami, rwą się na wszystkie strony i nawet zeszycie nie pomaga. Zastanawiam się, za co zapłaciłem tyle pieniędzy — chyba za I gatunek... brakoróbstwa.

Na moją reklamację kierowniczka sklepu oświadczyła, że to nie ona winna, ale wytwórnia w Głuchołazach. Cóż mi więc pozostaje? Czy wybrać się w tę daleką podróż i do dziurawych rękawic dopłacić jeszcze za kolej w obie strony?

Czy godzi się w ten sposób załatwić słuszną reklamację klienta? Proszę o skuteczną interwencję.

(—) M. Świerczański
Łódź, ul. Przędzalniana 55.

Niby jest... a właściwie nie ma

Wcale niedziecinna choroba Domu Dziecka w Łodzi

MHD DOM DZIECKA

ŁÓDZKIE dzieci są powodem nie lada kłopotów swych rodziców. Bynajmniej nie z powodu popełnionych win, ale po prostu dlatego, że w żadnym innym mieście sprawa garderoby dziecięcej nie jest tak zaniedbana jak właśnie w Łodzi.

A przecież Dom Dziecka, przy ul. Próchnika 1, mógłby spełnić poważną rolę w dziedzinie zaopatrzenia w odzież najmłodszych obywateli miasta, gdyby nie to, że łódzka dyrekcja MHD traktuje jedyną tego rodzaju placówkę jak przysłowiowe piąte koło u wozu.

Wystarczy przejść się po poszczególnych działach sprzedaży Domu Dziecka, porozmawiać z personelem sklepowym, aby mieć pełny obraz tego, co śmiało można nazwać zupełnym brakiem troski o zaspokojenie najkonieczniejszych potrzeb społeczeństwa.

Na półkach leżą śpioszki, koszulki, pidżamki, komplety sukienne, kombinezony ze sztruksu, cóż... kiedy nikt nie chce ich kupować!

— Te tak na oko śliczne kombinezony dla dzieci w wieku 4 — 5 lat, leżą u nas od przeszło miesiąca. Do tej pory nie sprzedaliśmy ani jednego. Ktoregoś dnia klientka nabyła taki kombinezonek, ale na drugi dzień odniosła go, ponieważ wymiary nie odpowiadają ani dziecku 4-, ani 5-, ani nawet 7-letniemu. Po prostu ramiona są za wąskie, nogawki za długie, rękawy zaś za krótkie — informuje sprzedawczyni — Sylwia Mikołajczyk.

Kombinezony te zostały wyprodukowane przez Spółdzielnię Pracy im. Dąbrowskiego. Podobnie „nie idą" za wąskie w pasie pidżamki, komplety narciarskie uszyte tak, że bluzy odpowiadają wymiarom dzieci 2-letnich, spodnie zaś 11-letnich, flanelowe koszulki chłopięce, które ani rusz nie chcą się dopiąć przy szyi itp.

Są tu też brzydkie sukieneczki dla dziewczynek do lat 5 z ciemnobrązowej wełny, rajtuzy produkcji Spółdzielni Inwalidów CSI i inne części garderoby dziecięcej, której ze względu na zły wyrób nikt nie chce kupić.

Po dokładnym przejrzeniu zaopatrzenia Domu Dziecka odnosi się wrażenie, że zgromadzono tu całą kolekcję wysortowanej odzieży. Przypuszczenie to potwierdza magazynier Domu Dziecka, ob. Berman.

— Mimo ustawicznych starań naszych w Głównej Dyrekcji MHD, otrzymujemy stale towar w złym gatunku, wykończony przez spółdzielnie pracy niechlujnie, który potem leży w magazynie bezużytecznie, sklep zaś świeci pustkami. Bywa i tak, że do naszego Domu Dziecka zwozi się to wszystko, co od wielu miesięcy nie mogło znaleźć nabywców w innych sklepach MHD. Tak na przykład było z brązowymi sukienkami dla dzieci, rajtuzami itp.

Nieźle zaopatrzone jest stoisko z paltkami i kożuszkami — we wszystkich innych widać wielkie braki. Pończoszki? Są ale tylko jednego rozmiaru, to samo jest z ciepłymi pantofelkami (tylko dla dzieci do lat 3). Nie ma natomiast koszulek ciepłych chłopięcych, kalesonków, majteczek czy wełnianych reform.

— Jeżeli coś nam przysyłają, to tylko w jednym wymiarze... — skarżą się ekspedientki.

Wina za taki stan rzeczy spada przede wszystkim na główną dyrekcję MHD, która najwidoczniej nie interesuje się problematyką Domu Dziecka i traktuje go jako zbiornicę wszelkiego rodzaju nieużytków. Ale i kierownictwo Domu Dziecka wykazuje dziwną beztroskę. Można przecież nie przyjąć złego towaru i tym samym zmusić spółdzielnie pracujące dla MHD do lepszej jakościowo pracy!

Wzmożenie kontroli i troski przyniesie tu podwójne korzyści: pozwoli na zaopatrzenie naszych małych obywateli w tak potrzebną dla nich garderobę oraz na zmniejszenie brakoróbstwa w produkcji gotowej konfekcji dziecięcej.

W jednym i w drugim wypadku — gra warta jest świeczki. (w)

W mieście błoto, plucha, kapuśniaczek. Przechodnie odskakują pod mury, chroniąc się przed przymusowym prysznicem spod kół samochodów.
Tych wszystkich „przyjemności" nie znają szczęśliwcy, którzy wybrali się w styczniu na wczasy w góry. Już dawno w Szklarskiej Porębie, Zakopanem, Karpaczu, Wiśle nie było tak pięknej pogody. Toteż wczasowicze w pełni korzystają z uroków zimy.
Na zdjęciu widzimy zadowolonych przybyszów z różnych miast, którzy w drodze na Baranią Górę podziwiają wspaniałe widoki Beskidu Wysokiego.
Fot. — CAF

KRONIKA DNIA

Wydział Handlu przy Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi prosi prowadzących meldunki na terenie m. Łodzi o rozliczenie się w swych DRN z wydanych i poświadczonych zgłoszeń na bony mięsno-tłuszczowe na m-c styczeń 1953 r.

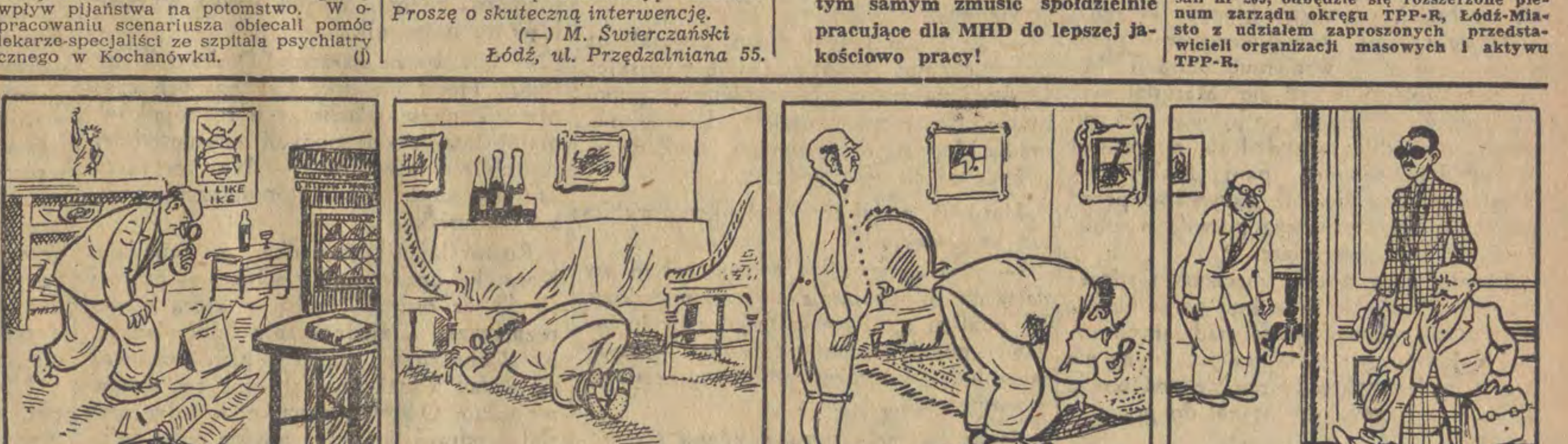
Rozliczenia należy złożyć w nieprzekraczalnym terminie do dnia 2 lutego 1953 roku. Po tym terminie żadne reklamacje nie będą uwzględniane.

* * *

W czwartek, 29 stycznia, o godz. 19 odbędzie się w Klubie MPiK, ul. Piotrkowska 86, wieczór poświęcony teatrowi Bertolda Brechta „Berliner Ensemble".
O teatrze mówić będzie Jan Koprowski. Pogadankę zilustruje się nagranymi na płytach fragmentami sztuk „Matka" i „Matka Courage". Po wieczorze wyświetlona będzie kronika filmowa zawierająca zdjęcia ze sztuki „Matka Courage".

* * *

W dniu 29 bm., o godz. 18, w gmachu ORZZ, przy ul. Traugutta 18, II p., w sali nr 209, odbędzie się rozszerzone plenum zarządu okręgu TPP-R, Łódź-Miasto z udziałem zaproszonych przedstawicieli organizacji masowych i aktywu TPP-R.

PROF. TYFUS: — Diabli by to wzięli! I gdzie się mogła ta pchła podziać? Dopiero miałem ją pod ręką... Musiała akurat teraz uciec, gdy ma tu przyjechać na przegląd specjalna komisja z Waszyngtonu...

PROF. TYFUS: — Żmiję sobie wyhodowałem. Zaszczepiłem jej dżumę, a to pchlisko przebrzydłe gotowe jeszcze mnie ukąsić. Żeby chociaż skoczyła na tę komisję, ale co będzie, gdy mnie sobie upatrzy za cel?

LOKAJ: — Proszę pana profesora, jacyś dżentelmeni przyszli, nie chcą mi powiedzieć, w jakiej sprawie...
PROF. TYFUS: — To na pewno oni! A pchły jak nie ma, tak nie ma!

PROF. TYFUS: — Panowie są oczywiście z Ministerstwa Wojny...
WACEK: — My... nie... to znaczy właściwie tak... Chcemy dokonać przeglądu pańskich skaczących żołnierzy. Czy nadają się na front...
(D. c. n.)

Radio

PIĄTEK, 30 STYCZNIA

14.10 Dla klasy I i II. — „Maciuś Skowronek" — opowiadanie. 14.10 Dla klasy V — VII. — „O metrum i tempie tańców polskich" — audycja słowno-muzyczna. 15.00 Utwory fortepianowe. 15.10 „Drugi akt" — opowiadanie S. Załygina. 15.30 Audycja dla dzieci. 16.00 Wszechnica Radiowa — kurs I. — 28 wykład z cyklu: „Historia Polski". 16.20 Program lokalny. 18.30 Radiowy poradnik językowy. 18.40 Włoska muzyka operowa. 19.10 Wszechnica Radiowa — 8 wykład z cyklu: „XIX Zjazd KPZR". 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Audycja literacka. 20.20 „Ludziom planu 6-letniego". 21.30 Muzyka rozrywkowa. 22.00 Reportaż literacki. 22.20 Pieśni P. Czajkowskiego. 22.40 Muzyka taneczna. 23.10 J. Brahms: Kwintet fortepianowy f-moll.

TEATRY

Nowy — „Burza" — 19
Im. St. Jaracza — „Pułkownik Foster przyznaje się do winy" — 19 (przedst. zamknięte)
Powszechny — „Intryga i miłość" — 19.00
Mały — „Domek trzech dziewcząt" — 19.15
Muzyczny — „Słomkowy kapelusz" — 19.15
Pinokio — „Skarb na pustkowiu" — 17
Arlekin — „Jaś Szpak" — 17
Teatr Młodego Widza w sali MDK — „Zemsta" — 18

KINA

BAŁTYK — Nie ma pokoju pod oliwkami — 16, 18, 20
GDYNIA — Program filmów dokumentalnych i popularno-oświatowych — 18, 19. Załoga — 20. Program dla najmłodszych — 16, 17
1 MAJA — Mury Malapagi — 17, 19
MŁODA GWARDIA — Mały partyzant — — 16, 18, 20
MUZA — Mazowsze — 18, 19, 20
PIONIER — Dziewczęta z baletu — 17, 19
POLONIA — Skandal w Clochemerle — 16, 18, 20
PRZEDWIOŚNIE — Wesołe zawody — 18, 20
REKORD — Pod niebem Sycylii — 16, 18, 20
ROMA — Wilhelm Tell — 18, 20
SOJUSZ — Cienie na torach — 18.30
STYLOWY — Nieczynne z powodu remontu
ŚWIT — Na granicy — 18, 20
TATRY — Przybrana córka — 15.45, 18, 20.15
WISŁA — Fanfan Tulipan — 16, 18, 20
WŁÓKNIARZ — Fanfan Tulipan — 15, 17, 19, 21
WOLNOŚĆ — Śluby kawalerskie — 16, 18, 20
ZACHĘTA — Na kalkuckim bruku — 18, 20

Nocne dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki: Przejazd 19, Wólczańska 37, Piotrkowska 225, Zgierska 146. Nowotki 12, W. Polskiego 56, Dąbrowskiego 24b i Al. Kościuszki 48.

Dyżur położniczo-ginekologiczny: dziś od godz 8 do 20 dyżuruje szpital nr 2, ul. Krzemieniecka 5, od godz. 20 do 8 szpital im. dr H. Wolf, ul. Łagiewnicka 34.

Turniej w Bukareszcie

Śliwa — Stolz 1:0

W Bukareszcie rozpoczął się międzynarodowy turniej szachowy, w którym biorą udział reprezentanci 10 państw.

W pierwszej rundzie rozgrywek reprezentant Polski Śliwa odniósł poważny sukces zwyciężając po ciekawej grze Stolza (Szwecja).

O puchar CRZZ walczyli siatkarze ZS Ogniwo (Łódź)

W turnieju siatkówki o puchar CRZZ organizowanym przez Radę Okręgową „Ogniwo" wzięły udział 44 zespoły męskie i żeńskie.

W siatkówce męskiej pierwsze miejsce zajęła drużyna MPRB przed kołem sportowym PRN Wydz. Finansowy, kołem sportowym PRN w Zgierzu i Straży Pożarnej, natomiast w siatkówce kobiecej: 1) MPK I, 2) MPK II, 3) KS Film Polski.

Oszczędność nie na czasie

Ostatni akt walki koszykarzy o wejście do ligi rozegra się w Toruniu

PEWNYM urozmaiceniem martwego sezonu zimowego miał być projektowany w Łodzi turniej koszykówki męskiej o wejście do ligi. Ale turnieju tego nie doczekamy się, bo oto sekcja piłki ręcznej GKKF zmieniła nagle decyzję, przenosząc go do Torunia.

Czemu zawdzięczamy, że pozbawiono nas nawet takiej imprezy?

Wybrano Toruń podobno dlatego, że tam sala może pomieścić do 3 tys. widzów. Łódź nie posiada sali o takiej pojemności. Poza tym organizacja wypadnie w Toruniu taniej, bo w turnieju biorą udział dwie drużyny miejscowe — Kolejarz i Budowlani, więc po co zwiększać wydatki.

Jest w tym może i trochę racji, lecz czy wystarczającej na to, żeby odbierać Łodzi to, co raz już zostało jej dane. O tym wszystkim nie dowiedziano się przecież w ostatniej chwili.

Zmiana decyzji zaskoczyła przede wszystkim Ogniwo, jako organizatora imprezy, poczyniono bowiem już daleko idące przygotowania.

Pozostawmy jednak na boku sprawę: Łódź, czy Toruń. Musimy stwierdzić, że termin turnieju jest nieodpowiedni. Okres 3 — 8 lutego jest okresem zdawania egzaminów na wyższych uczelniach, a więc okresem wytężonej pracy młodzieży akademickiej tak licznie reprezentowanej w drużynach koszykówki. Łódzkie Ogniwo miało np. wiele kłopotów z udziałem swojej drużyny w turnieju w Żyrardowie. Ale z Torunia jest znacznie dalej do Łodzi. niż z Żyrardowa, nie może więc być mowy o natychmiastowym powrocie zawodników po meczu do domu, by następnego dnia, po wysłuchaniu wykładów znów mogli oni stawić się do gry.

Zachodzi poważna obawa, że Ogniwo będzie musiało zrezygnować z udziału w finałach jeśli terminy ich nie zostaną przesunięte na 10 — 15 lutego, a więc na okres przerwy semestralnej.

Miejmy nadzieję, że sekcja piłki nożnej GKKF weźmie powyższe pod uwagę i zdecyduje się na zmianę terminu rozgrywek finałowych, od wyniku których zależy, czy Ogniwo ubiegające się już czwarty raz o awans do ligi, będzie mogło wreszcie dopiąć swego.

Finalistami są: Kolejarz i Budowlani z Torunia Ogniwo Łódź i Wrocław, Kolejarz (Gdańsk) i Spójnia (Kraków).

A teraz półfinały

Ponad 1500 spotkań rozegrali siatkarze o Puchar Polski

Po rozegraniu około 1.500 spotkań, rozgrywki o Puchar Polski w siatkówce kobiet i mężczyzn wkroczyły w stadium decydujące.

W najbliższą sobotę i niedzielę rozegrane zostaną półfinały, w których 12 zespołów męskich walczyć będzie w Poznaniu, Lublinie i Kielcach o wejście do finału, a w tydzień później taka sama ilość zespołów żeńskich spotka się w Katowicach, Olsztynie i Szczecinie o prawo uczestniczenia w walkach finałowych.

W spotkaniach mężczyzn grać będą: w POZNANIU — Gwardia (Wrocław), AZS (Łódź), AZS (Poznań) i AZS — WSWF (Kraków); w LUBLINIE — OWKS, AZS (Olsztyn), AZS (Lublin) i Gwardia (Gdańsk); w KIELCACH — AZS — AWF, AZS (Wrocław), Gwardia (Warszawa) i Ogniwo (Bytom).

W półfinałach siatkówki kobiet 7 i 8 lutego grać będą: w KATOWICACH — AZS - AWF I, Unia (Radom), Kolejarz (Katowice), Gwardia (Kraków); w OLSZTYNIE — Unia (Łódź), Spójnia (W-wa), Spójnia (Olsztyn), Gwardia (Gdańsk); w SZCZECINIE — Kolejarz (Gdańsk), Spójnia (Łódź), Kolejarz (Toruń) i Gwardia (Wrocław).

Rozgrywki finałowe mężczyzn, do których wchodzą dwa pierwsze zespoły z poszczególnych grup, rozegrane zostaną w dniach 11 — 15 lutego w Katowicach, a finały kobiet również z udziałem 6 drużyn 18 — 22 lutego w Łodzi.

Wspaniała forma łyżwiarzy ZSRR

Trzy rekordy Żukowej najlepszej łyżwiarki świata

NA wysokogórskim lodowisku koło Ałma-Ata zakończono mistrzostwa łyżwiarskie ZSRR w jeździe szybkiej.

Zawodniczki radzieckie zademonstrowały doskonały poziom bijąc 3 rekordy świata i uzyskując ponad to szereg wyników na najwyższym poziomie światowym. **Trzy rekordy świata pobiła Żukowa (3000 m — 5:13,8, 5000 m — 9:01,6 i w wieloboju — 204,010 pkt.).**

Bieg na 1000 m wygrała 19-letnia Szczegoljewa w 1:37,0 przed Selihową 1:37,4.

Na 500 m oprócz Żukowej czasy lepsze od dawnego rekordu świata (Karelina 9:10,7) uzyskały również Szczegoliewa, Akifjewa i Selihowa.

W wieloboju dotychczasowy rekord świata (208, 750 pkt), poprawiły oprócz Żukowej jeszcze cztery zawodniczki: Szczegoliewa, Akifjewa, Kondakowa i Selihowa.

Ogółem 14 łyżwiarek uzyskało nowe normy „mistrza sportu".

Konkurencje męskie rozpoczęto biegiem na 500 m, w którym **zwyciężył Siergiejew w doskonałym czasie 40,9. Jest to nowy rekord świata.** Drugim był Griszin — 42,6.

Bieg na 5000 m wygrał Szilkow — 8:12,9.

W drugim dniu zawodów mężczyzn rozegrano biegi na 1500 i 10000 m. Mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych uzyskano dobre wyniki.

1500 m wygrał Szilkow w 2:15,4 przed Gonczarenko 2:17,2 i Griszinem. Na 10.000 m pierwsze miejsce zajął Piskunow w czasie 17:27,5 przed Gonczarenko — 17:29,6 i Szilkowem.

W wieloboju zwyciężył Szilkow 190.068 ptk., 2) Gonczarenko, 3) Sacharow.

Zimowe mistrzostwa akademickie w Zakopanem

Centralne zimowe Mistrzostwa Akademickiego Zrzeszenia Sportowego (1. — 4. II. w Zakopanem) będą równocześnie eliminacją dla wyłonienia reprezentacji Polski na Akademickie Mistrzostwa Świata w Semmering.

Uroczyste otwarcie mistrzostw, w których udział weźmie około 110 zawodników i 50 zawodniczek, nastąpi w sobotę, 31 bm., o godz. 17, na lodowisku przy ul. Kościuszki.

Łódź powołała komitet etapowy Wyścigu Pokoju

Dobra organizacja wymaga dobrego przygotowania — z tego założenia wyszła sportowa Łódź, która jako pierwsza powołała komitet etapowy VI Międzynarodowego Wyścigu Pokoju Praga — Berlin — Warszawa.

Zebranie organizacyjne odbyło się wczoraj. Powołano prezydium komitetu etapowego oraz poszczególne sekcje.

W skład prezydium weszli: przewodniczący — naczelny redaktor „Głosu Robotniczego" K. Dankowski, wiceprzewodniczący — przedstawiciele WKKF i ŁKKF Okoński i Czarnobrodzki, sekretarz — Karpow (ŁKKF) oraz w charakterze członków przedstawiciele KW PZPR — Józef Marciniak ŁK PZPR — Tadeusz Cygan, Zarządu Woj. i Miejskiego ZMP — Loga Irena i Konarzewski Jerzy, przedstawiciel Wojska — mjr. Mokrzycki i z ramienia ORZZ — Kowalski T.

Powołano pięć komisji, a mianowicie: propagandową — Więckowski (WKKF), techniczno - sportową — Wróblewski (ŁKKF), finansową — Świderek (WKKF), porządkową — Szulc (Gwardia) oraz komisję nagród i upominków — mjr Mokrzycki.

W skład poszczególnych komisji weszli poza tym przedstawiciele różnych organizacji masowych. Są one przeważnie oparte na aktywie sportowym. Komisje te odbyły już swe pierwsze posiedzenie organizacyjne.

Najbliższe zebranie prezydium komitetu etapowego wyznaczono na 12 lutego br.

Najszybsi łyżwiarze spotkają się w Zakopanem

Ekipa łyżwiarzy łódzkiego Ogniwa w składzie: Głażewska, Piotrowska, Jałocha, Miłoch i 14-letni junior Katolik, wyjechała do Zakopanego na mistrzostwa Polski w jeździe szybkiej.

Również łyżwiarze Włókniarza przygotowują się do startu w Zakopanem w dniach 1 — 3 lutego przed tym jednak wezmą jeszcze udział w zawodach eliminacyjnych w Krakowie. W zależności od uzyskanych wyników wysłani zostaną oni do Zakopanego, względnie wrócą do domu. W Krakowie startować będą między innymi Bek, Fortuniak i Gabrych.

KAZIMIERZ KOŹNIEWSKI

103)

Jacek poczuł bezradną samotność. Bał się wtajemniczyć w swe kłopoty kolegów — strach przed konsekwencjami przestępstw zniszczył wzajemne zaufanie. Może należało zwierzyć się Matusiakowi? Myśl tę, nawiedzającą go już dawniej, odpychał od siebie: wstydził się po prostu! Wstydził się również pani Majewskiej. Wydawało mu się, iż ukrywając przed nią dotąd najistotniejszą prawdę o sobie, naruszył jej dobrą wiarę.

Po złej nocy wstał, zmęczony i zdenerwowany. Kusztykając o kuli przez Grójecką, dał się ogarnąć żałości nad samym sobą. Kalectwo swe uznał za przyczynę nieszczęścia, łzy zakręciły mu się pod powiekami. Zły i zgryziony stanął do pracy w redakcji.

Koło dziesiątej zjawił się Kornecki. Z miną naburmuszoną. Gdy Jacek w chwilę potem kładł na biurkach obu redaktorów codzienną paczkę pism, usłyszał, jak Kornecki kończył rozpoczęte przedtem opowiadanie:

— ...tak ich potem długo trzymali na przesłuchaniu w Milicji Obywatelskiej, że dyrekcja przesunęła wypłaty na popołudnie. Nie mogłem czekać, dostanę pieniądze dopiero dziś, dlatego, mój drogi, pożycz mi na dwie godziny...

Matusiak podał trzy zielonkawo-niebieskie banknoty.

— Najzabawniejsze w tym całym wydarzeniu to spłoszenie się rzezimieszków. W pobliżu nie było żadnego patrolu ani nawet pojedynczego milicjanta. W ogóle mało ludzi. I raptem tamtych przejął paniczny strach...

Jacka ogarnęło uczucie znane pisarzowi, który w rękach przygodnego towarzysza podróży dostrzega własną powieść czytaną z zainteresowaniem, a w nieświadomości sąsiedztwa z autorem.

— Cudów nie ma! Coś ich przepłoszyło!

O tym i Jacek był najświęciej przekonany.

— Dlatego też nasz woźny nie potrafił opisać ich twarzy. Za krótko z nimi obcował...

— Humorek ci się poprawił, gdy dostałeś forsę...

— Ludzka rzecz. Powiem ci jednak — to marna robota. Wielka sztuka wyrwać idącemu pustą ulicą...

— Uff, co za marzenia! Ondraszek czy Robin Hood nie doczekali naszych czasów. Zamiast szlachetnych rozbójników mamy teraz do dyspozycji jedynie tchórzliwych rzezimieszków. — Na korytarzu ktoś krzyczał, że redaktor naczelny wzywa Matusiaka.

Rozmyślając tego ranka o napadzie, Kornecki uprzytomnił sobie w pewnej chwili, że ostatnią osobą, z którą dłużej rozmawiał o zjednoczeniu budowlanym, był Chludziński; chciał u nich pracować — widać jednak znalazł sobie coś stosowniejszego. O swym dawnym koledze myślał z odrazą, kojarzył mu się on z owymi banknotami, na których w ponurym „Piekiełku" głupkowaty fircyk wypisywał kiepskie madrygały swojej Dulcynei. Z kolei uświadomił sobie, że zamierzał spytać Jacka, skąd zna Chludzińskiego. Gdy Matusiak wyszedł z pokoju, Kornecki zagadnął chłopca:

— Skąd znasz Chludzińskiego?

— Ja? Chludzińskiego?

— Tak, Wiktora Chludzińskiego.

— Nie. — Jacek gorączkowo szukał w zakamarkach pamięci tego nazwiska. Słyszał je po raz pierwszy. — Nie. Rzeczywiście. Nie. Kto to?

— Student, kolega mojej siostry...

— Nie znam ani pana siostry, ani jego. Rzeczywiście. Może on tu coś dla pana redaktora zostawiał? Jak wygląda?

— E, zwyczajnie! Szczupły, średniego wzrostu, nic specjalnego. Aha, jakoś zabawnie chodzi, tak podryguje, jakby wpierw stawiał palce, potem dopiero opuszczał pięty... — W tej chwili Kornecki przypomniał sobie wyjaśnienie podane przez Wiktora; oczywiście Siwicki nie może pamiętać wszystkich, którzy przychodzą do działu rzeczy zagubionych. — Zresztą nic ważnego, on tu był w redakcji...

Nie, nie mogło być wątpliwości. Szczupły, średniego wzrostu, o tak wyjątkowym, charakterystycznym chodzie. Jacka ogarnęła nieoczekiwana radość. Czyżby pierwszy ślad? Lecz oto Kornecki bagatelizuje sprawę.

(D.c.n.)

Redaktor naczelny: E. KRONIEWICZ tel. 112-60 — Adres Redakcji: Łódź, ul. Piotrkowska 102a. — Sekretariat Redakcji: 223-05. — Redakcja nocna: 145-50. — Dział Miejski: 244-79, 137-47. — Dział Gospodarczy: 129-13 — Dział listów: 183-04 — Dział Kulturalno-Oświatowy: 109-62. — Dział Sportowy: 109-62. — Ogłoszenia: Piotrkowska 96, tel. 111-50, 114-75 — Wydawca: RSW „Prasa" Prenumerata miesieczna zł 5.00, kwartalna zł 15.00, półroczna zł 30.— przyjmują wszystkie Urzędy i Agencje Pocztowe oraz listonosze miejscy i wiejscy na terenie całej Polski w terminie do 15 każdego miesiąca na okres następny. Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" — Łódź, Żwirki 17. — Papier druk. mat. 50 g D-4-13782